

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om integration i folkeskolen.

Af Anne-Marie Meldgaard (S) m.fl.
(Fremsat 30/3 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen er ganske enig i, at vi skal bidrage til at sikre, at de tosprogede får den bedst mulige undervisning, og erfaringen viser, at de bedst lærer dansk, hvis de også omgås danske børn. Derfor kan der være god grund til at sikre en større spredning af de børn, som har sprogvan- skeligheder. Jeg siger det udtrykkeligt på den måde, for vi skal jo ikke anlægge etniske kriterier, men vi må godt anlægge pædagogiske krite- rier.

Derfor har regeringen fremsat lovforslag nr. L 135 om styrket undervisning i dansk som andetsprog, som giver, hvis det bliver vedtaget, kommunerne mulighed for at indskrive tospro- gede elever med sprogstøttebehov på skoler, hvor man bedst kan imødekomme deres behov. Det er den såkaldte Albertslundmodel. Derved kan kommunerne modvirke, at der ved koncen- tration af tosprogede elever med sprogstøttebe- hov kan skabes miljøer, som hæmmer tilegnel- sen af dansk.

Jeg vil også gerne fremhæve, at regeringen som led i strategien fra sidste år mod ghettoise- ring besluttede at iværksætte projektet »Dette virker på vores skole«. Der er afsat knap 6 mio. kr. til projektet, som omfatter flere initiativer. Der vil blive iværksat en indsamling og formid- ling af gode resultater fra skoler med mange to- sprogede. Der er faktisk skoler, der opnår for- bløffende resultater i betragtning af opgavens sværhed, så vi vil gerne udbrede bedste praksis.

Der vil blive igangsat et udviklingsarbejde til- knyttet forskere for at styrke andetsprogs-pæda- gogikken, og en styrkelse af forældreansvaret er også et led i strategien.

Forslagsstillerne foreslår, at der sættes et mål for det maksimale antal tosprogede på den en- kelte skole. Det har jeg også hørt at Det Radikale Venstre har foreslået. Man klør sig lidt i nakken i de kommuner, hvor gennemsnittet af tosproge-

de er på 30 pct. og derover, for så er det jo ikke så let at fastholde et maksimum på 25 pct., men sådan er der jo visse ting, som er løbet helt ud af kontrol. Det er jo sagen. Derfor er det ikke så let at sige til Københavns Kommune, til Høje-Taa- strup og til Ishøj, at de kun må have 25 pct. to- sprogede i deres klasser. Det er svært, når gen- nemsnittet er 30 pct.

Hvad angår ønsket om yderligere skoletilbud for at støtte integrationen, er jeg naturligvis åben over for forsøg, hvor kommuner ønsker at give den optimale undervisning ved en længere sko- ledag. Der er i øjeblikket meget fredssommelige og konstruktive drøftelser mellem ministeriet og Odense Kommune og Høje-Taastrup Kommune, som med respekt for loven nu kan finde en måde, hvorpå de kan realisere formålet med deres tanker om en heldagsskole, men vel at mærke uden at skolefritidsordningen bliver obligato- risk. Det vil nemlig kræve lovændring, og det vil regeringen ikke foreslå.

Forslaget går endvidere ud på, at kommuner- ne skal have økonomi til at oprette magnetskoler og sænke klassekvotienterne i områder med mange tosprogede. Det kan være fint, og det praktiseres allerede nogle steder. Men det er ikke nødvendigvis sådan, at flere penge giver bedre skoler. I dag findes der skoler med særlige tilbud, som ikke er dyrere end andre skoler. Så det er ikke nødvendigvis pengene, der gør det, selv om flere penge selvfølgelig altid er rare at have.

Kl. 16.10

I forhold til kommunerne mener jeg ikke, at regeringen bør motivere til udnyttelse af be- stemte redskaber. Kommunerne bør have red- skaberne til håndtering af integrationsproblema- tikken, og de bør have mulighed for anvende dem på en måde, der passer til de lokale for- hold.

Allerede i dag har kommunerne mulighed for at indrette skoledistrikterne sådan, som det er mest hensigtsmæssigt. De kan tildele pædago- giske fripladser i skolefritidsordningerne af inte- grationsmæssige hensyn osv. Det samme gælder efteruddannelse af lærere, som også er et kom- munalt anliggende, og kommunerne har også her et ansvar for at vise, at de tager integration alvorligt ved at sætte de nødvendige midler af til formålet.

Regeringen lægger op til i ghettoiseringspro- grammet, at den samlede indsats for efterud- dannelse målrettes i forhold til de aktuelle be- hov.